

Arrest

nr. 317 649 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat L. ZWART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België op 3 november 2021 binnenkwam, diende op 4 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 december 2021 besliste de dienst Voogdij van de FOD Justitie dat verzoeker meerderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker 21,5 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 21 juni 2024 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 24 juni 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 04/11/2021
Overdracht CGVS: 07/04/2022

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 23 november 2023 van 13:40 uur tot 17:40 uur, bijgestaan door een tolk Pasjtōe. U werd een tweede keer gehoord aldaar op 22 januari 2024 van 10:18 uur tot 12:05 uur en van 13:15 uur tot 16:38 uur, bijgestaan door een tolk Pasjtōe. Uw advocaat meester L. Zwart was bij beide gelegenheden van begin tot einde aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Afghanistan, Pasjtōen, soennitisch moslim, afkomstig uit Kanday, district Shirzad, regio Khogyano, provincie Nangarhar. Uw paternale grootvader H.G.K. erfde 10 jerib grond van zijn vader die vervolgens gelijk verdeeld werd onder zijn 5 zonen, inclusief uw vader B. die 2 jerib kreeg. De dorpeling K. of K., die de baas was van 15 talibanstrijders, bouwde zijn villa op de grond van uw vader. Hiermee nam hij bijna 5 biswa van uw vaders gronden in beslag. Reeds voor uw geboorte bouwde hij een kleine muur om dit stuk grond van uw vaders andere gronden te isoleren. Uw vader vernietigde de volgende avond samen met zijn vrienden de muur. De volgende dag kwam K. met enkele medestanders naar uw vader om hem te slaan. Uw vader was gewond aan zijn schedel en ging naar huis. Hierna ging uw grootmoeder naar haar zus die op haar beurt naar haar zoon M.J. ging. Hij was een talibancommandant met veel macht en ging naar K. om te zeggen dat het land van uw familie was en hij jullie met rust moest laten, wat hij effectief deed. Ten tijde van de tweede ambtstermijn van Hamid Karzai (2009-2014) verhuisden jullie met het gezin naar Jalalabad. Vervolgens verhuisden uw paternale ooms A. en H.G. ook naar Jalalabad. Uw andere oom H.A. en uw grootvader bleven aanvankelijk in het dorp, maar toen zij zagen dat jullie een mooi leven hadden, verhuisden zij ook naar Jalalabad. Van 2010 tot 2012 had uw vader samen met zijn broer A. een winkel in het legerkorps van de PRT in Jalalabad, waar Amerikanen allerlei spullen van hen kochten. Uw vader verkocht deze winkel aan zijn tolk en was vanaf 2013 werkzaam in de logistiek op de luchthaven van Jalalabad en in de legerbasis van Gamberi. In 2015 of 2016 overleed de paternale oom van uw vader. K. logeerde in die periode enkele dagen bij de zoons van de overledene, de paternale neven van uw vader. Hij stelde hen veel vragen over uw vader, onder andere of hij voor Amerikanen werkte, waarop uw neven naar waarheid antwoordden. U was aanwezig op de eerste dag van de gebedsceremonie. K. en zijn broers waren daar ook aanwezig. Zij vroegen aan uw vaders paternale neven waar uw vader was en zij verwezen naar u als oudste zoon. Hierop schopte iemand uit het gevolg van K. op uw knie, nieren en genitaliën en bracht u de dag in het ziekenhuis door. Op de derde dag van de gebedsceremonie ging uw vader zijn medeleven betuigen. K. was er ook en viel uw vader aan. De neven van uw vader stuurden K. weg en namen uw vader mee in de auto. Later benaderden zij de vader van K. om hun afkeuring over het gebeurde uit te drukken. Uw grootmoeder ging naar malik J. om verhaal te halen, aangezien uw familie afstand genomen had van K. M.J. zei hierop dat uw vader voor de Amerikanen werkte en dat hij niet terug naar Khogyano mocht komen, anders zou hij hem persoonlijk doodschieten en u niet met rust laten. In de periode die hierop volgde bewerkte een landbouwer de gronden van uw vader in opdracht van uw familie. In 2018 of 2019 kwam K. te weten dat uw vader een mooi leven had en goed geld verdiend had. Zijn handlangers kwamen naar de buurt van Spin Jumat in Jalalabad om uw familie te schaduwen. Enkele dagen later werd uw grootvader H.G.K. ontvoerd. De ontvoerders eisten 200 000 dollar van uw vader. Uw vader contacteerde zijn twee vrienden T.R.Z., adjunct voor de staatsveiligheid en G.A., directeur van de geheime dienst. Na een mislukte poging werd uw grootvader 25 of 26 dagen na zijn ontvoering bevrijd. De drie ontvoerders, Q., N. en H. werden gearresteerd. Q. stierf 7 of 8 maanden later in de gevangenis aan een ziekte en K. beschuldigde uw vader ervan dat hij aan zijn vrienden vroeg om Q. met een prikje om het leven te brengen. In 2019 stopte uw vader met zijn werk op de luchthaven. Van dan af werkte hij in de bouwsector en vatte hij het plan op om een huis in Kabul te bouwen. Vlak voor de regering viel, trokken jullie met het hele gezin naar Kabul. Jullie probeerden allemaal samen de luchthaven van Kabul te bereiken, maar dit lukte niet. Uw vader, uw broer S. en u besloten op clandestiene manier het land te verlaten. De rest van het gezin ging weer naar hun woonplaats in Kabul. Toen de regering viel in augustus 2021, werden de andere twee ontvoerders bevrijd. U verliet samen met uw vader en broer S. Afghanistan. In Iran raakte u hen kwijt en sindsdien hebt u niets meer gehoord van hen. U kwam aan in België op 3 november 2021 en diende de dag nadien een verzoek om internationale bescherming in, waarbij u verklaarde geboren te zijn op [...] mei 2005. In de zevende maand van 2022 kwam K. naar uw huis en vroeg ze de burens waar jullie verbleven. Momenteel woont uw moeder samen met uw andere broers en zussen in bij uw maternale oom in Kabul. Vier dagen voor uw eerste persoonlijk onderhoud stierf uw paternale grootvader een natuurlijke dood.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te zullen worden door de taliban vanwege het werk van uw vader voor de Amerikanen en door K. in het bijzonder uit wraak voor de dood van zijn handlangers Q.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: een foto van uw grootvader in het ziekenhuis, 5 foto's van uw vader met familieleden, 4 afdrucken van uw Facebook-profielen; 2 foto's van uw vader tijdens zijn werk; een ongedateerd certificaat dat B.A. bedankt voor zijn diensten in het "materials control department" van Fluor; een certificaat van Alliance Project Services dat B.Q. bedankt voor zijn werk als

arbeider van 2012 tot 2018; een certificaat dat B.A. bedankt voor zijn diensten voor Amerikaanse eenheden in FOB Gamberi van 2013 tot 2017; een certificaat van A Troop 1-108th Cavalry uit 2019 dat B.A. bedankt voor zijn medewerking; een loonbrief van B.A. uit 2012; een achtergrondcheck uit 2019 uitgaande van de luchthaven van Jalalabad naar de betrouwbaarheid van B.A.; een USB-stick met daarop een video van de persconferentie naar aanleiding van de bevrijding van u grootvader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst dient er op te worden gewezen dat u misleidende verklaringen aflegde over uw leeftijd. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming op 4 november 2021 gaf u [...] mei 2005 op als geboortedatum, wat betekent dat u op dat moment 16 jaar zou zijn geweest. Een leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 24 november 2021 wees echter uit dat u op het moment van uw asielaanvraag meerderjarig was. Meer bepaald werd geconcludeerd dat u 21,5 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar. Vervolgens moet er vastgesteld worden dat uw eigen verklaringen over uw leeftijd inconsistent zijn. Voor de DVZ gaf u toe dat u verklaard had minderjarig te zijn omdat de smokkelaar u zei dat u dan meer voordelen zou hebben zoals beter onderdak krijgen en sneller gezinshereniging aanvragen (verklaring DVZ d.d. 4 april 2022, p. 6). Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u volgens uw ouders bijna 18 jaar oud bent (CGVS I, p. 4), waarmee u dus nog jonger zou zijn dan de geboortedatum die u aanvankelijk opgaf. Nogmaals gewezen op het resultaat van het leeftijdsonderzoek, zegt u dat Afghansen door fysiek werk sneller volwassen worden (CGVS I, p. 16), wat de vaststellingen over uw leeftijd niet kan doen wankelen. Wat betreft uw verklaringen voor de DVZ ontkent u dat daar toegaf u zich onterecht als minderjarige voorgedaan te hebben. U verklaart daarentegen dat u op aanraden van de smokkelaar uw echte leeftijd zei, terwijl andere mensen u hadden aangeraden om een oudere leeftijd op te geven om sneller pensioen te krijgen (CGVS I, p. 16). Deze gang van zaken is allesbehalve aannemelijk. Van een verzoeker om internationale bescherming kunnen echter ten allen tijde waarachtige verklaringen verwacht worden over de kernelementen van zijn identiteit waaronder zijn leeftijd. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed, doet reeds twijfelen aan de algemene oprechtheid van uw verklaringen.

Daarenboven legde u geen enkel begin van bewijs ter staving van uw identiteit neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in het verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. U geeft bovendien geen aannemelijke uitleg voor het ontbreken van uw taskara, aangezien uw verklaringen hierover erg uiteenlopend zijn.

Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u namelijk dat u uw taskara onderweg verloor (DVZ, Registeren Verzoek Internationale Bescherming d.d. 4 november 2021, p. 4), terwijl u later voor de DVZ verklaarde dat u uw taskara in Afghanistan achterliet omdat u snel vertrokken was en er niet aan gedacht had om die mee te nemen (verklaring DVZ d.d. 4 april 2022). Op het Commissariaat-generaal verklaart u enerzijds dat u alles inclusief uw taskara thuis liet bij uw vertrek (CGVS I, p. 3) en anderzijds dat uw vader bij jullie vertrek uit Afghanistan uw taskara in zijn zak had (CGVS I, p. 15). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen voor de DVZ minimaliseert u die door te stellen dat uw taskara onderweg verliezen hetzelfde is als die thuis achterlaten en zegt u dat u uw taskara niet thuis achterliet en dat die vermist is. Op de vraag wanneer u uw taskara dan voor het laatst had, kan u dan weer niet antwoorden, u zegt louter dat uw taskara behalve voor de inschrijving in de school niet veel gebruikte (CGVS II, p. 28). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u dergelijke identiteitsdocumenten liever achterhoudt voor de Belgische asieldiensten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen. Het ontbreken van een origineel identiteitsdocument houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw asielrelaas, daar u ons geen sluitend zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Aangezien u uw identiteit niet heeft aangetoond heeft u ook niet aangetoond dat de persoon van wie u certificaten en foto's neerlegt daadwerkelijk uw vader is. Bovendien legt u geen enkele foto van uzelf met uw vader (of met om het even welke andere familieleden) neer en zou niemand in de familie dergelijke foto's hebben (CGVS I, p. 15-16). Dit is wel zeer opmerkelijk aangezien u wel over foto's van uw vader met zijn vrienden of andere familieleden zoals zijn broers, zijn ouders, zijn jongste zoon en zijn neven beschikt (CGVS II, p. 4-5). Uw uitleg hiervoor, namelijk dat u zelf geen smartphone had (CGVS I, p. 15), kan niet overtuigen omdat uit de andere foto's blijkt dat er in uw omgeving wel degelijk (smartphone)camera's in omloop waren.

Daarenboven kon u niet overtuigen dat uw vader voor de Amerikaanse troepen heeft gewerkt. Niettegenstaande u in staat bent om basisinformatie over de tewerkstelling van uw vader voor Amerikaanse troepen te verschaffen, moet er opgemerkt worden dat de meeste van deze info zoals de plaats en tijdsspanne van de tewerkstelling gewoon uit de door u neergelegde certificaten afgeleid kan worden en dat wanneer er verder gevraagd wordt, zoals naar namen van collega's, u het antwoord schuldig blijft (CGVS II, p. 8), of slechts zeer summier weet te zeggen dat hij containers moest in- en uitladen (CGVS II, p. 6). Voorts is het opmerkelijk dat u voor de DVZ (vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5) enkel aanhaalde dat uw vader dingen aan Amerikanen verkocht, wat hij volgens u van 2010 en 2012 deed (CGVS I, p. 8), zonder zijn recentere en langere tewerkstelling in de logistiek te vermelden. Wat betreft de kennis van zijn omgeving over zijn werk zegt u dat "iedereen" van zijn werk wist, omdat het onmogelijk was om te verbergen. Zo zou een vriend willen weten hebben hoe uw vader aan geld voor zijn huis kwam waarop uw vader zijn geheim gedeeld zou hebben en de vriend het vervolgens doorvertelde. Uw vader zou hier geen graten in gezien hebben, omdat hij van niemand bang was in de stad, ver van Khogyano (CGVS I, p. 16). Zelfs voor iemand die in de relatief veilige stad woonde, lijkt dit wel heel onvoorzichtig. Bovendien zijn deze verklaringen in tegenspraak met uw verklaring voor de DVZ dat uw vader uit de stad wegging vanwege bedreigingen (vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5).

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof meer gehecht worden aan het feit dat uw vader tewerkgesteld was bij de Amerikaanse troepen. Aangezien het laatste incident betreffende het grondconflict dateerde van voor uw geboorte (in 2002) en volgens uw verklaringen de problemen met K. pas opnieuw begonnen meer dan 10 jaar later nadat K. te weten kwam dat uw vader voor de Amerikaanse troepen werkte (2015-2016) (CGVS II, p. 14) maar er geen geloof meer kan gehecht worden aan het werk van uw vader voor de Amerikaanse troepen, kan er ook geen geloof meer gehecht worden aan de heropflakking van dit conflict.

Dat hieraan geen geloof kan gehecht worden blijkt tevens uit het volgende. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over hoe K. te weten kwam dat uw vader op de luchthaven van Jalalabad en/of voor Amerikanen werkte (CGVS II, p. 14). Tijdens uw tweede onderhoud verklaart u stellig dat K. aan uw neven en ooms vroeg of uw vader met Amerikanen werkte, waarop zij naar waarheid antwoordden (CGVS II, p. 16). Niet alleen is dit niet compatibel met uw eerdere verklaring dat u niet weet hoe K. op de hoogte kwam van het werk van uw vader omdat niemand openlijk durft toe te geven aan uw vader dat ze dit doorverteld hebben (CGVS I, p. 17), het is compleet ongeloofwaardig dat – zelfs als uw neven niet op de hoogte zouden zijn van het conflict tussen uw vader en K. (CGVS I, p.15) - zij zonder meer aan een talibancommandant zouden vertellen dat hun oom voor de Amerikanen werkt. U wijt dit aan het feit dat ze "jong" waren en niet beter wisten.

Dat ze niet beter zouden weten is op zich al allesbehalve aannemelijk in de Afghaanse context, bovendien blijkt dat zij reeds rond de 23 of 24 jaar oud waren (CGVS II, p. 16). Daarenboven verklaarde u tevens dat K. gewoon bij uw neven aanwezig was voor gebeden en dat hij niet wist dat uw neven voor de Amerikanen werkten, anders zou hij voor hen problemen veroorzaken (CGVS II, p. 26). Dat uw neven in deze context zonder meer zouden vertellen dat uw vader voor de Amerikanen werkte is compleet onaannemelijk.

Voorts heeft u het 1ste incident tussen K. en uw vader, nadat K. te weten kwam dat uw vader voor de Amerikaanse troepen werkte, met name het incident bij de gebedsceremonie voor de paternale oom van uw vader niet aannemelijk gemaakt. Waar u tijdens uw eerste onderhoud verklaarde dat uw paternale oom H.G. bij dit incident gewond raakte, in coma lag en blijvende schade opliep (CGVS I, p. 17) situeert u tijdens uw tweede onderhoud deze aanval en de coma in 2010 of 2011 en zegt u niet te weten wie de daders zijn of waarom uw oom aangevallen werd (CGVS II, 23-24). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de betrokkenheid van uw oom bij dit incident, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Wat betreft het incident waarbij u zelf aangevallen werd moet er opgemerkt worden dat u volgens een eerste versie van de feiten door K. zelf in uw genitaliën geschopt werd (CGVS I, p. 17), maar u in uw tweede onderhoud verklaart dat het niet K. was die u aanviel, maar iemand van zijn vrienden (CGVS II, p. 15). Ook hier doet de vaststelling dat u hier niet eenduidig over bent ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit incident

Voorts kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de ontvoering van uw grootvader. Ten eerste blijkt nergens uit dat de persoon uit de video uw grootvader is. Hoewel u uitdrukkelijk gevraagd werd om aan te tonen dat u verwant bent met de bejaarde man in kwestie (CGVS I, p. 20), legt u geen begin van bewijs neer. Uit de foto van deze man in zijn ziekenhuisbed kan niet afgeleid worden dat hij uw grootvader is. U verklaart dat uw grootvader tussen 2018 en 2019 ontvoerd werd (CGVS I, p. 12). Gevraagd om dit preciezer te situeren, zegt u het niet te weten en dat de zaak op de nationale televisie kwam. Hoewel de protection officer u vroeg om navraag te doen bij uw familie naar de datering van deze gebeurtenis (CGVS I, p. 18), zegt u tijdens uw tweede onderhoud, opnieuw gevraagd in welk jaar de ontvoering plaatsvond, niet te weten wanneer het gebeurde en dat het vermeld wordt in de video (CGVS II, p. 18). Na onderzoek blijkt echter dat exact dezelfde video op 30 augustus 2016 op het Youtube-account van Media Office of Nangarhar Province opgeladen werd en nog steeds beschikbaar is via <https://www.youtube.com/watch?v=5k1Q59B4dtY>. Dezelfde dag werd er door Pahjwok een nieuwsartikel over dezelfde feiten gepubliceerd (blauwe map, stuk 1). Dat u slechts zeer vaag deze ontvoering in 2018 of 2019 kan situeren en bij uw tweede onderhoud zelfs dat niet, terwijl de exacte datum van de persconferentie bekend is, doet ernstig afbreuk aan uw persoonlijke betrokkenheid bij deze zaak. Voorts moet er vastgesteld worden dat uw verklaringen op verschillende punten niet overeenkomen met wat er in de video gezegd wordt en wat er in het artikel van Pahjwok geschreven staat. Waar u verklaart dat de ontvoerders 200 000 dollar vroegen (CGVS I, p. 20), waren het er in werkelijkheid 100 000. Waar u verklaart dat de ontvoerders Q., H., en N. heten (CGVS I, p. 12), blijkt het in werkelijkheid om Z., H. en H. te gaan. Daarnaast verklaarde u dat uw grootvader uit de moskee naast uw huis (CGVS I, p. 18) in het district Behsud (CGVS I, p. 4) ontvoerd werd, terwijl het slachtoffer in kwestie uit Surkhrod afkomstig is, waar uw familie nooit gewoond heeft. Uw opmerking dat men het in de video over Surkhrod heeft uit veiligheidsoverwegingen houdt geen steek (CGVS II, p. 9), aangezien men evengoed geen woonplaats had kunnen vermelden of überhaupt geen video had kunnen publiceren om de veiligheid te garanderen. Verder is er in de video maar sprake van 3 zoons, terwijl uw grootvader 5 zoons heeft (CGVS I, p. 6). Waar u verklaart dat de ontvoerders geld verwachtten van uw vader en uw ooms omdat ze allemaal op hun manier rijk waren, blijkt uit het artikel dat de financiële toestand van de zoons van de ontvoerde man niet rooskleurig was en zij aldus niet tot de vermogende klasse behoorden.

Mocht er nog enig geloof gehecht worden aan het feit dat uw grootvader ontvoerd werd – wat niet het geval is – dan nog kunnen uw verklaringen over de betrokkenheid van K. bij de ontvoering en over de gebeurtenissen nadien niet overtuigen. Op de vraag hoe u weet dat K. achter de ontvoering van uw grootvader zat, zegt u dat er een onderzoek gehouden werd en dat uw grootvader ondervraagd werd. Nogmaals hiernaar gevraagd, zegt u uiteindelijk dat de ontvoerders bekenden (CGVS II, p. 16). Hierbij is het erg merkwaardig dat – niettegenstaande in de artikelen wel degelijk werd vermeld dat de ontvoerders hebben bekend - nergens blijkt dat dat K. de opdrachtgever was bij deze ontvoering. U weet te vertellen dat Q. in de gevangenis aan een ziekte stierf, 7 of 8 maanden na zijn arrestatie (CGVS I, p. 12), maar van in welke gevangenis de ontvoerders zaten, bent u niet op de hoogte (CGVS II, p. 18). Gevraagd op welke manier K. uw vader beschuldigde van Q.'s dood zegt u dat K. de broers van Q. op de hoogte bracht, zij niets van het conflict wisten en enkel op geld uit waren. Wanneer u de vraag krijgt hoe u dan weet dat K. dit zei aan de broers, zegt u dat uw vader telefonisch bedreigd werd (CGVS II, p. 19).

Dit is zeer opmerkelijk aangezien u dit nooit eerder aanhaalde noch voor de DVZ, noch tijdens uw eerst onderhoud. Na navraag blijkt bovendien dat u amper op de hoogte bent van deze bedreigingen. Gevraagd om hierover te vertellen, zegt u louter dat u het niet weet en dat uw vader bezorgd was. Daarnaast weet u niet of het K. was die belde. Aan deze telefonische bedreigingen kan bijgevolg geen geloof gehecht worden. Opnieuw gevraagd hoe uw vader dan te weten kwam wat K. aan de broers van Q. zei, verklaart u dat u het niet weet en dat ze een sterk netwerk hebben. U zegt daarna dat K. ervan op de hoogte was dat Q. een natuurlijke dood gestorven was, maar dat hij uw vader problemen wilde bezorgen. Ook dit is louter speculatie, u hebt hier geen enkele concrete indicatie voor en zegt dat deze dingen al gebeurd zijn met andere mensen (CGVS II, p. 19). Vervolgens moet er vastgesteld worden dat u niet weet of K. ooit iets in verband met de ontvoering gezegd heeft tegen uw vader (CGVS II, p. 17) en dat u niet weet of uw vader überhaupt iets gehoord heeft van K. na de ontvoering (CGVS II, p. 19). Er moet tevens opgemerkt worden dat uw verklaringen over de gebeurtenissen hieromtrent in Afghanistan na uw vertrek niet consistent zijn. In uw eerste onderhoud verklaart u dat N. en H. in de zevende maand van 2022 een rondje rond uw huis deden en aan de buurman vroegen naar waar jullie verhuisden (CGVS I, p. 12). Volgens uw versie in uw tweede onderhoud was het K. die in de zesde maand van 2022 twee keer rond uw huis liep een aan de burens vroeg waar jullie waren (CGVS II, p. 25-26). Voorts moet vastgesteld worden dat u niet op de hoogte bent van het lot van H. en N. U suggereert dat ze bij de taliban zijn en misschien soldaat zijn of een positie hebben, op basis van het feit dat N. qari in de madrassa was en alle qari's nu taliban zijn. Na navraag blijkt u geen concrete of specifieke informatie over de ontvoerders te hebben (CGVS II, p. 19-20). Indien deze personen zich werkelijk op u en/of uw vader zouden willen wreken voor de dood van hun broer, kan er van u redelijkerwijze verwacht worden dat u zich zo goed mogelijk informeert over hun situatie.

Dat uw vader voor uw geboorte in een grondconflict verwickeld was wordt op zich niet betwist. Zoals hierboven werd gesteld blijkt nergens dat dit conflict nog actueel is. Dit blijkt bovendien uit het volgende.

Gevraagd naar de toestand van het grondconflict op het moment dat u Afghanistan verliet, verklaart u dat die hetzelfde was als ervoor, namelijk dat een landbouwer jullie land bewerkt en dat K. geen land innam, omdat de grond aan de landbouwer gegeven is en er geen verantwoordelijke aan wie men kan vragen om het de grond in te nemen (CGVS II, p. 20), een uitleg die werkelijk geen steek houdt. Momenteel zou er nog steeds een door uw familie aangestelde landbouwer op uw grond werken (CGVS II, p. 26). Het feit dat K. al van voor uw geboorte het land van uw vader zou willen inpalmen en dit niet doet wanneer hij er kans toe heeft, houdt geen steek.

Hierbij kan ook nog gewezen worden dat u eveneens niet aannemelijk heeft gemaakt dat ook uw vader en broer Afghanistan hebben verlaten. Zo verklaarde u voor het CGVS meermaals dat uw vader en broer samen met u vertrokken zijn uit Afghanistan en u hen kwijtraakte in Iran. Echter, bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat uw broer S. bij uw moeder in Afghanistan verblijft (DVZ, Registeren Verzoek Internationale Bescherming d.d. 4 november 2021, p. 2). Ook later, voor de DVZ, verklaarde u dat uw broer in Kabul verblijft (verklaring DVZ d.d. 4 april 2022 vraag 17). Daarenboven kunnen de verklaringen over het lot van uw broer en uw vader niet overtuigen. U verklaart dat u uw vader en broer in Iran dichtbij de grens kwijtraakte en sindsdien geen informatie hebt over hen. Gevraagd wat u deed om u te informeren, zegt u dat de smokkelaar u geen informatie wil geven (CGVS I, p. 5). Wanneer u tijdens uw tweede onderhoud de vraag krijgt of u nog iets deed om uw vader en broer te zoeken zegt u dat u "veel probeerde". Na verdere navraag blijkt dat u een vriend van uw vader in Frankrijk vroeg of hij meer wist. U herhaalt dat u hulp vroeg aan de smokkelaar, maar dat hij u niets meer wilde vertellen (CGVS II, p. 24). U kreeg reeds bij de DVZ de raad om het Rode Kruis om hulp te vragen, maar verklaart hierover dat u in het opvangcentrum om hulp vroeg, maar dat ze niet focusten op wat u zei en dat uw sociaal assistent niets deed en u niet hielp (CGVS II, p. 24-25). Al bij al komen deze verklaringen weinig doorleefd over. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat uw vader en uw broer eveneens Afghanistan hebben verlaten. Aangezien u uw problemen linkt aan de problemen van uw vader, maar u niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij Afghanistan wel degelijk heeft verlaten omwille van deze problemen, heeft u evenmin aannemelijk gemaakt – zoals hierboven reeds is gebleken – dat uzelf omwille van deze problemen Afghanistan heeft verlaten.

Voorts haalt u evenmin geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw familieleden in Afghanistan zouden worden vervolgd. U verklaart dat uw familie in Kabul geen problemen kende na uw vertrek en dat niemand kent hen (CGVS II, p. 26). Uw oudste paternale om S.M. die twee huizen verder van u woonde, kende geen problemen met de taliban. U haalt enkel aan dat zijn brandstoftruck voor de machtsovername een keer overvallen werd door de taliban, maar na verkoop van de truck geen problemen meer had (CGVS II, p. 22).

Uw paternale oom H.A., die naast S.M. woont, heeft evenmin problemen gekend, volgens u omdat hij niet voor Amerikanen werkte en niet betrokken was bij gevechten. U voegt nota bene toe dat hij elke talibancommandant voor hulp kan benaderen (CGVS II, p. 22-23). Wat betreft uw paternale ooms H.G. en A. zegt u dat ze het land verlaten hebben en u geen informatie over hen hebt. Gevraagd of H.G. problemen had, zegt u dat de taliban zeiden dat het een schande was dat hij voor de Amerikanen werkte. U haalt één incident aan in 2010 of 2011 waarbij hij geslagen werd en in een coma belandde. Er moet opnieuw opgemerkt worden dat u hieromtrent weinig geloofwaardige verklaringen aflegde, de ware toedracht van dit incident blijft dus in het ongewisse. Van eventuele problemen die A., die samen met uw vader spullen verkocht aan Amerikanen, hebt u geen weet (CGVS II, p. 24). Uit uw verklaringen dat deze beide ooms het land verlieten – wat u geenszins staft – kan niet afgeleid worden dat zij problemen kenden met de taliban. Gevraagd of uw familieleden die voor Amerikanen werkten problemen hebben, zegt u dat sommigen van hen in Amerika zijn met name, N.Z., de neef van uw vader, en zijn zonen W. en Wa. Of zij bedreigingen kregen of andere problemen hadden in Afghanistan, weet u echter niet (CGVS II, p. 19). Het loutere feit dat zij zich momenteel in het buitenland bevinden toont niet aan dat zij geïsoleerd werden, laat staan dat u vanwege hun activiteiten geïsoleerd zou worden in de toekomst. Nergens blijkt uit dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden door de taliban geïsoleerd worden.

Tot slot verklaarde u voor de DVZ te vrezen dat uw familieleden u zouden doden en dat u ooit in elkaar geslagen werd door familieleden van uw vader (vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw twee onderhouds op het Commissariaat-generaal was er echter op geen enkel moment sprake van problemen met uw familieleden. Pas wanneer u uitdrukkelijk gewezen werd op uw eerdere verklaringen, beaamde u dat u uw familieleden vreest. U vreest niemand in het bijzonder, maar geeft aan dat u mogelijk problemen zou krijgen met familieleden vanwege geld, omdat uw vader meerdere eigendommen had en u de verantwoordelijke bent. Verder gevraagd om uw vrees te duiden, zegt u dat niemand de verantwoordelijkheid zou opnemen of naar u zou zoeken als u gedood werd. Verder verklaarde u dat u nooit enige problemen kende met familieleden. Geconfronteerd met de slagen van uw familieleden die u voor de DVZ aanhaalde, zegt u dat u enkel geslagen werd door K., die geen deel van uw familie uitmaakt (CGVS II, p. 27). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen doet echter geen enkele afbreuk aan deze tegenstrijdigheid. Er moet verder vastgesteld worden dat uw verklaringen op de DVZ aan u voorgelezen werden in het Pasjtoe en u voor akkoord ondertekende. Bij aanvang van uw eerste onderhoud op het Commissariaat-generaal

verklaarde u weliswaar dat de tolk ongepaste opmerkingen maakte over uw leeftijd maar u verklaarde eveneens dat u de tolk goed begrepen heeft en een goede samenvatting van uw problemen hebt kunnen geven (CGVS I, p. 3). De vaststelling dat u er niet in slaagt om uw asielmotieven op coherente wijze weer te geven doet bij voorbaat afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Wat betreft uw verklaring dat in Afghanistan broers elkaar kunnen vermoorden en dat u mogelijk oog in oog komt te staan met uw oom M.S. omdat hij weinig inkomsten heeft (CGVS II, p. 27-28) dient te worden opgemerkt dat dit louter speculatie is. Nergens blijkt uit dat u bij terugkeer naar Afghanistan problemen zou hebben met uw familieleden. Persoonlijke vermoedens en algemene hypothesen volstaan geenszins om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd of vervolgd, of dat er wat een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees of dit risico dient in concreto te worden aangetoond, waar u in gebreke blijft.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Wat betreft de foto's, de certificaten, de loonbrief en de veiligheidscheck van het werk van B.A. moet er opgemerkt worden dat u niet staft dat hij uw vader is. Uw facebookprofiel en de familiefoto's zijn evenmin een bewijs dat deze persoon uw vader is. De video over de ontvoering van uw grootvader en de foto van uw grootvader in het ziekenhuis werden hierboven reeds besproken. Voor de volledigheid moet er gewezen worden op de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) en waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/>

easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-02/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments.pdf) (europa.eu)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de

machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk

voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997).

In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd

geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm (europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran.

In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn.

Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse

gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u, die als meerderjarige Afghanistan verliet, zich als soennitisch moslim beschouwt (CGVS I, p. 4) en wekelijks contact heeft met uw moeder die vraagt of u uw gebeden deed (CGVS I, p. 7) echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 7 van het Handvest;
- Artikelen 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikel 26 van Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Het voorzichtigheids-, redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretisch betoog stelt verzoeker dat zijn vader wel degelijk werkzaam was voor de Amerikaanse strijdkrachten en hij zijn best heeft gedaan om dit te staven, ook met documenten.

Verzoeker stelt verder dat het in Afghanistan moeilijk is als kind om vragen te stellen aan volwassenen, hetgeen in principe niet mag. Voorts is er een zeer grote kans dat zijn vader juist niets verteld heeft aan zijn zoonje omdat hij te klein was om zo'n groot en belangrijk gegeven geheim te houden.

Voorst wijst verzoeker op het risico op gepercipieerde verwestering ten gevolge van zijn verblijf in Europa. Verzoeker benadrukt hierbij zijn conservatieve regio van herkomst. Verzoeker licht op uitgebreide theoretische wijze toe.

Verzoeker stelt verder dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Hij onderstreept dat hij sinds november 2021 in België is, dat tijdens het persoonlijk onderhoud geen specifieke vragen werden gesteld over de gedragingen van verzoeker, zijn conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de duur van het verblijf in een westers land of de zichtbaarheid van verzoeker. Verzoeker meent dat een terugkeer naar Afghanistan onmogelijk is, omdat hij volledig verwesterd is.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker benadrukt de precaire veiligheidssituatie in Afghanistan alsook de humanitaire en socio-economische crisis die volgens verzoeker te wijten valt aan de taliban als actor. Verzoeker licht telkens toe aan de hand van landeninformatie.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen voor verder onderzoek door het Commissariaat-generaal.

3.1.2. Op 4 oktober 2024 legt verzoeker ter terechtzitting een aanvullende nota neer met daarin de vertaalde taskara's van zichzelf en zijn vader, alsook algemene landeninformatie betreffende actuele situatie in Afghanistan.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolging door verzoeker daar hij misleidende verklaringen aflegde omtrent zijn leeftijd en geen bewijs neerlegde van zijn identiteit (i), verzoeker gebrekkige verklaringen aflegde inzake de vermeende werkzaamheden van zijn vader (ii), verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent K. en de rol van zijn oom (iii), verzoekers verklaringen over de ontvoering van zijn grootvader niet overtuigen (iv), het niet aannemelijk is dat verzoekers vader en broer Afghanistan hebben verlaten (v), nergens uit blijkt dat verzoekers familieleden verder gevisieerd werden door de taliban (vi) en verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde tussen het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijke onderhoud omtrent zijn asielmotieven (vii).

Verzoeker doet geen afbreuk aan deze terechte vaststellingen door het volharden in zijn verklaringen en het aanbrengen van vergoelijkings.

De Raad merkt op dat verzoeker zich in wezen beperkt tot één concreet argument. Namelijk dat men in Afghanistan geen informatie meedeelt aan kinderen en de vader van verzoeker zijn zoon niet toevertrouwde met gevoelige informatie vanwege zijn jeugdigheid. Vooreerst merkt de Raad op dat de stelling dat men geen informatie meedeelt aan kinderen in Afghanistan op niets is gebaseerd en bijgevolg beperkt blijft tot een blote bewering. Wat het risico betreft dat verzoeker gevoelige informatie zou meedelen, merkt de Raad op dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming staaft met een reserme aan documenten waardoor kan worden verwacht dat hij zich, bijvoorbeeld via zijn familieleden, verder kon informeren over de werkzaamheden van zijn vader. Gelet op het centrale belang van de werkzaamheden van zijn vader voor zijn verzoek om internationale bescherming kan van verzoeker worden verwacht dat hij zich ten volste hieromtrent tracht te informeren.

Voor het overige volhardt verzoeker louter in zijn verklaringen. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

In een aanvullende nota legt verzoeker nog taskara's neer van zichzelf en van zijn vader. Dit doet op generlei wijze afbreuk aan het gegeven dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn taskara en werpt op generlei wijze een ander licht op de verdere motieven van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker verder nog verwijst naar eventuele problemen die terugkeerders naar Afghanistan kunnen ervaren, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*” januari 2022, p. 25 e.v.).

De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan

was voorzien door het de-facto-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het de-facto-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat *"zina"* betreft – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken. (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *"Afghanistan – taliban's impact on the population"*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken.

De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst

naar de EASO COI query "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*", 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van "*zina*" kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift louter naar het gegeven dat hij sinds november 2021 in België is en uit een conservatieve regio van herkomst afkomstig is.

Een eenvoudige verwijzing naar diens verblijf in België of naar diens regio van herkomst volstaat echter niet om enige mate van verwestering in hoofde van verzoeker vast te stellen. Het is aan verzoeker om hiertoe concrete elementen aan te voeren, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een

reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...).”*

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door

gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie.

Verder voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP